

SLOVENSKI NAROD.

Ima vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vremena se jasne!

„Neue Freie Presse“ je po dolгих letih duševne suše postala zopet zanimiva. Odkar so njeni somišljeniki v državnem zboru začeli obstrukcijo, zagovarja njih početje dan na dan z novimi razlogi, in zdaj že zastopa načela in nazore, katerih se smemo celo mi veseliti.

Kdo bi bil mislil, da bode kdaj v „N. Fr. Pr.“ čitati načelno priznanje, da vprašanja, katera se tičejo eksistenčne podlage kacega naroda, ne smejo biti odvisna od svojevoljnosti večine, ker nasprotuje to vsem pojmom o svobodi!

Kdo bi bil mislil, da poreče „N. Fr. Pr.“ kdaj, da je princip večine pač ost parlamentarnih razprav, a da izgubi vsako pravo, ako se zlorabi, da izgubi svojo pravno opravičenost in primora prizadete k silobranu?

In vendar piše to ona ista „N. Fr. Pr.“, katera je več desetletij zagovarjala z vso mogočo najodločnejšo izkoriščanje večine, sosebno še v narodnostnih vprašanjih! Spokorjenega grešnika se veselo še v nebesih, bolj nego devetindeset pravičnikov, in zato jemljemo z začudenjem na znanje to izjavo vodilnega glasila tistih strank, katere vladajo Koroško in Štajersko.

V teh kronovinah so vsa vprašanja, katera se tičejo eksistenčne podlage slovenskega naroda, odvisna od svojevoljnosti večine, in v teh kronovinah izkorišča večina svojo moč na najbrutalnejši način, preziraje načela svobode, pravice in pravičnosti. Te večine zlorabljuje svojo moč z nečuvstven brezobzirnostjo, tako, da je tam pravo večine že davno izgubilo svojo pravno opravičenost. Prav tako je tudi v Istri, v Gorici in v Trstu. Ker obsoja celo „N. Fr. Pr.“ tako počenjanje, ker je ožigosa kot nepošteno in nemoralno, smemo upati, da se razmere premene na bolje.

A če bi vladajoče večine ne hotele odreči se svojevoljnemu zatiranju slovenskega življa? No, potem bodo morale slovenske manjšine v dotičnih deželnih zborih oprijeti se obstrukcije, kakor so se je zdaj oprijeli somišljeniki „N. Fr. Pr.“ v državnem zboru, da se obranijo domnevane krivice in domnevanega nasilstva večine.

Po zatrdilu „N. Fr. Pr.“ ima obstrukcija v drž. zboru namen, zagotoviti izvršitev še nepisanega osnovnega zakona, kateri mora določiti, da se narodnostni prepiri ne smejo nikdar jednostranski dognati, da jih ne smejo večine svojevoljno reševati. Ako je to res namen nemške obstrukcije, jej želimo kar največ uspeha, zakaj ves naš narodnostni boj, kateri neizmerno škoduje celi državi in zlasti zatiranim narodom, je naperjen proti jednostranskemu, svojevoljnemu reševanju narodnostnih vprašanj, kakor so je praktikovale in je praktikujejo na „N. Fr. Pr.“ prisezajoče stranke.

Veseli smo, da se je „N. Fr. Pr.“ spreobrnila in hvaležni smo jej, da je to pojasnila. Zagotavljam jo, da se bomo ravnali po njenih naukih in navodilih. Slovenski poslanci bodo morali uvaževati nasveta „N. Fr. Pr.“, in v deželnih zborih, koder so jih dozdaj večine neusmiljeno zatirale, nastopiti s konkretnimi predlogi, katerih namen bo, zagotoviti, da vprašanja, katera se tičejo eksistenčne podlage slovenskega naroda, ne bodo več odvisna od svojevoljnosti nemških in laških večin, a če bi ne imeli uspeha, če bi jih večine odbile in hotele še nadalje posluževati se svoje moči, se bodo morali oprijeti silobrana, obstrukcije, in z vsemi dopustnimi sredstvi ovirati vsako delovanje dotičnih deželnih zborov toliko časa, da dosežejo svoje pravo. V opravičenje svojega postopanja pa se bodo lahko sklicevali na „N. Fr. Pr.“, in na vse druge odgovorne sedanje državnozbornske opozicije, katerim dotične večine ne bodo mogle ničesar ugovarjati. In tako nas prešinja veselo upanje, da se vremena končno vendar izjasne, če ne iz lepa, pa — iz grda!

Državni zbor.

☞ Na Dunaju, 26. maja.

Današnja seja je tekla mirno, ker se je opozicija omejila na obstrukcijo in ni skušala s surovo silo preprečiti seje. Za izvrševanje obstrukcije je izumila novo sredstvo, s katerim je popolnoma nadomestila premor desetih minut, kateri je v prejšnjih sejah predlagala.

Komaj je podpredsednik Abrahamowicz otvoril sejo, oglašil se je dr. Gross in „slovesno protestoval“ proti tistemu odstavku v zapisniku

zadnji seji, v katerem je rečeno, da je večina vzprejela predlog dr. Kaizla, po katerem je § 62. opravilnika tolmačiti tako, da je premor desetih minut pred glasovanjem po imenih dopusten le tedaj, kadar gre za meritorne, iz več sestavkov obstoječe stvari. A Gross je imel še drugih želj glede zapisnika o zadnji seji in zategadelj zahteval, naj se v zapisniku spremeni vse to, kar njemu ni všeč, in predlagal, naj se najprej glasuje imenom o tem, je li o njegovih predlogih tajno glasovati, a če bi ta predlog propadel, naj se glasuje imenom o meritumu njegovih zahtev.

Pred glasovanjem so se oglasili neki Sylvester, dalje Funke in Schönerer z brezmišelnimi napadi, na to pa se je začelo glasovanje po imenih. Predlaganih je bilo vsega skupaj petnajst glasovanj po imenih. Pri drugem glasovanju je protisemit Gregori zaklical „vzemite jim (opozicijonalcem) dijete, ker tako čas tratio!“ kar je seveda mej obstrukcionisti obudilo veliko ogorčenje.

Pri petem glasovanju, ko je bilo jako malo desnici pripadajočih poslancev v zbornici, hoteli so opozicijonalcem večino presenetiti. Hoteli so predsednika prisiliti, naj sejo zaključi, a predsednik se ni udal, in nadaljevalo se je z glasovanjem.

Ob 1/4. uri se je celo vročekrvni Glöckner naveličal glasovanja. Mikalo ga je, da bi šel v Prater na cvetlični korso kolesarjev in zategadelj je predlagal, naj se seja pretrga na — 10 ur Predsedstvo na ta „dovtip“ niti reagovalo ni. Glasovalo se je potem še petkrat. Koncem te komedije so bili že vsi slovanski zapisničarji hripavi, a nemški so jo bili v svoji navadni noblesi lepo odkurili, da se umaknejo mučnemu delu, čitati imena.

Ko so bili srečno odklonjeni vsi obstrukcijski predlogi glede zapisnika, prišlo se na vrsto peticije. In zopet se je moralo glasovati dvakrat po imenih.

Seja je trajala do 7. ure zvečer. Mračilo se je že, ko so se poslanci razšli. Predsednik pa ni seje zaključil, nego jo samo pretrgal, nadaljevanje seje pa odločil za petek. Vsled tega v petek ne bo treba boja za zapisnik, kakor v današnji seji, ker se za to polovico seje ne sestavi poseben zapisnik, a ni dvoma, da Nemci izumijo kako novo sredstvo za nadaljevanje obstrukcije.

LISTEK.

Souvenir.

(Spisal Leon Walter.)

Zvečer, mej polu in trideset na devet. — Velika, elegantna, skoro preluksurično vrejena kavarna je malone prazna... Razun nekaj osivelih in plešastih gospodov, zaverovanih v politične novine, ni skoro nobenega v prostornem lokal. Par dijakov igra biljard. Markerji postopajo dolgočasno sem in tje, in predstavljajo brez namena košarice s pekarijami raz jedno mizo na drugo... Celo njihov nikdar brezdelni poglavar miruje in se pogovarja mirno, z nepopisno grandeco, kakor se spodobi njegovemu dostojanstvu, s kasirko. Ubogi pikolo, čegar fiziognomija me spominja na kalina, katerega sem imel pred leti, sloni brez oprava in žalostno ob sosedi mizi ter sanja...

Ali kalini in pikoliji tudi morejo sanjati? Toda kalin je bil takrat bolan, ko je bil podoben pikoliju... O, kadar je bil zdrav!...

Iz ulice se sliši drdranje voz, topot konjskih kopit, zvonjenje in žvižganje tramvaja...

Od nekdanj sem ljubil kavarniško življenje in ta čas najbolj... Mala četveroogata mizica v kotu... mehke blazine... svetle luči... počasno valujoči, vonjavi dim cigarete... spomini... Spomini! Kdo jih nima? Več ali manj dragih, več ali manj lepih, nepopisnih, več ali manj — neumnih! Včasih se smejemo, kadar nas objamejo... „Neumno, kako neumno!“ In želimo, da bi onega ne bili doživeli, trenutkov, okoli katerih sta poželenje in sladki trepet srca takrat vila sveži venec prozije... Včasih — oh, včasih nas potegnejo z bajno silo svojo nazaj v — izgubljeni raj, kjer je cvetje lepše duhtelo, solnce milejšje sijalo... Ura življenja se ustavi za hip. Opojni sežemo po nji in jo nastavimo na suha, žejna ustna — po nji, po čaši, katero nam nudi spomin... Zorni mrak, ki zakriva minule čase, se razdeli in solnčni blesk nas obda — — Ali kupa je prazna... Tiha solza se hoče izdrsiti našim očem, hoče, toda — —

In drugikrat zopet se nam nanizavajo dogodki bivših dnaj v malo, ljubko verižico... Vzamemo jo v roke in s tiho, mirno srečo gledamo nanjo. —

Ne strast, ne hrepenenje, ne žalost in tuga... In ta spomin — — poslovimo se od njega, kot od

milega prijatelja, s katerim se bomo prej ali pozneje spet sešli. Saj bova zopet preživela mirno, veselo urico — in budila spomine...

In daues? Čajte milostljiva —!

Pred nekaj meseci — o Bog, kako dolg se mi zdi ta čas, in zopet, kako kratek, kakor bi bilo včeraj, ne, daues, ob tem trenutku! Operni bariton Gavrilo je slonel ob oknu in živahno — takrat sem si dejal: impertinento vsiljivo! — ali se smejete milostljiva? — dvoril moji mali, ljubi miljenki, ko me je gospa Evelina pripeljala v salon in me predstavila njemu, temu „živahnemu, impertinentno vsiljivemu“ človeku... Podala sva si roke, a v oči si nisva pogledala, in odkritosrečno moram priznati, da bi ga bil najrajše... Pst! V salonu gospe Eveline smo!

Moja mala je prejela jezen, razljučen pogled, vsled česar se je prav poredno nasmejala in — nezasišano! — nadaljevala konverzacijo z njim... Gavrilo pa je triumfal.

Gospa Evelina je razumela situacijo... Prijazno, z nežno delikateso me je skušala potolažiti. Jaz sem pa sklenil grozno maščevanje... „Oklo za oko!“ sem si dejal. R klo se mi je včasih — tuji

Proti jezikovnim naredbam hočejo baje z vso silo nadaljevati boj češki in moravski Nemci. V juniju se snide v Hebu velik ljudski shod, na katerem se bodo posvetovali o daljših korakih. Občine baje mislijo vladi odpovedati opravljanje prenešenega delokroga. Ta misel ni nova. Tudi Mladočehi so, dokler so bili v najhujši opoziciji, večkrat to priporočali, a izvršilo se pa ni nikdar. Ravno tako tudi mi dvomimo, da bi se nemški župani odločili za tak skrajni korak. Vlada bi pač našla sredstev, da si pomaga, a na škodi bi bilo le prebivalstvo, ki bi moralo iti v marsikateri stvari k okrajnemu glavarstvu, ki jo sedaj lahko opravi pri županu. Zato pa dvomimo, da bi češki Nemci zares kaj takega uprizorili.

Poljaki in federalizem. Zadnji čas se v Avstriji mnogo govori in piše o upeljavi federalizma. Posebno so za federalizem tudi uneti Poljaki. Njim je pred vsem na tem, da se deželni zborom zopet povrne pravica voliti poslance za državni zbor. Vsake gališke volitve so tako omadeževane, da je naposled celo Poljakom neprijetno če se o njih govori v državnem zboru. Pri zadnjih volitvah je pa iz Galicije v državni zbor prišlo več poslancev, ki se ne vjemajo s politiko poljskega kluba. Ti ljudje neusmiljeno razkrivajo pred svetom slabe strani galiških razmer. Da bi pa volil državne poslance deželni zbor, bi vseh teh neprijetnostij ne bilo. V Lvovu bi se že poskrbelo, da noben socialist ali Stojalowskega pristaš ne pride na Dunaj. Nekaj Rasinov bi pač volili v državni zbor, a le take, o katerih Poljaki vedo, da jim vode ne skale.

Razmere v Atenah in sploh na Grškem so jako žalostne. Ne le ljudstvo, temveč tudi častniki so jako razdraženi proti kraljeviču, pa tudi proti kralju. V Atenah se pretresa že vprašanje, da bi se proglasilo nekako izjemno stanje in bi se imenoval poseben vojaški generalni guverner, ki naj bi skrbel za red. Tudi se že govori o odstopu selanje vlade. Rallis je pokazal dosedaj premalo odločnosti in na njegovo mesto pride mož, ki bo drugače znal krotiti revolucionarne življe. Ruski poslanik je bil te dni grško vlado opozoril na neugodne notranje razmere in jej zlasti pojasnil, kako neugodne posledice bi utegnila imeti za Grško revolucija. Rahlo je izrekel nevoljo, da se odločaje ne postopa proti radikalnim življenjem.

Posredovanje velevlastij mej Grško in Turško se je pričelo. Toliko že danes lahko rečemo, da prej poteče premirje, nego se velevlasti spotazumejo. Pakarala se je tista nejednost mej vlastmi, ki se je vedno kazala pri pogajanjih o kresčanskem vprašanju. Posebno Anglija podpira Grke, Francija pa nič. V Franciji pa omahujejo. Radi bi podpirali vse predloga Rusije, a Rusija in Nemčija sta glede orientacije politike tako jedini, da se Francozi boje, da bi s podpiranjem ruske politike le Nemčiji pripomogli do kakih diplomatskih uspehov. Sicer pa v Franciji že iz prejšnjih časov goje simpatije do Grkov. Grška se zanaša na nejednost velevlastij in misli, da se jej z diplomatskimi zvijačami posreči doseči jako ugoden mir.

Izgredi proti židom. V oranskem departementu v Algieru bili so v več krajih veliki proti-

židovski izgredi. V Barlabassu in Fortassi je mohamedansko prebivalstvo oropalo vse židovske prodajalnice. Povod tem izgredom je to, da židje ljudi grozno sleparijo in izsesavajo. Židje so povsod jednaki, naj že bivajo v Algieru ali pa v Galiciji, povsod jih pa tudi ljudje jednako sovražijo. Protisemitizem ni umetno vzgojen, temveč je le naravna posledica židovskega postopanja. V Algieru navadni ljudje niti ne vedo o delovanju dr. Luegerjevem na Dunaju, a so vendar protisemitje, kakor poslednji dogodki kažejo.

Poziv članom „Zaveze“!

V državnem zboru predlagali so gg. Ebenhoch-Dipauli in tovariši, člani „katoliško-ljudske stranke“, premembo šolskega zakona. Ta predlog meri na to, da bi se ljudsko šolstvo podeželelo in bi imeli deželni zbori odločilno besedo pri vseh zadevah, tičečih se ljudskega šolstva. Ako bi obveljal ta predlog, zadal bi se zlasti slovenskemu narodu smrtan udarec, imel bi nedogledno slabe posledice za naše šolstvo in učiteljstvo.

Slovensko učiteljstvo izreklo se je še pred nedavnim časom iz tehtnih razlogov za podčravljanje ljudske šole. Dokler nimamo združene Slovenije, dokler se v Avstriji ne izvede federalizem na narodnostni podlagi, bilo bi našemu narodu podeželenje ljudske šole v obče velika nesreča. Kajti v tem slučaju izročila bi se, razsa na Kranjskem, po vseh drugih slovenskih krajih slovenska šola, in po njej slovensko ljudstvo na milost in nemilost tujčevi peti.

Gg. Ebenhoch Dipauli in tovariši pa so šli celo tako daleč, da so v večini avstrijskih kronovin izročili ne samo narodno, temuč tudi versko vzgojo poljubni usodi, da le v nekaterih kronovinah zagotove svoji stranki oblast nad šolo in učiteljstvom — nad ljudstvom!

Slovensko učiteljstvo, slovensko razumništvo se mora odločno upreti taki preosaovi sedanjega šolskega zakona!

Obračamo se torej do vsakega, v „Zavezi slovenskih učiteljskih društev“ združenega naprednega učiteljstva, da zastavi vse svoje moči v obrambo svojih pravic, v obrambo ljudskega šolstva in narodne izobrazbe.

Namen novega šolskega predloga je zana.

Tovariši, tovarišice! Stopimo mej narod, pojasnimo mu pretačo nevarnost, združimo se z vsemi izobrazenimi, zavedalnimi rojaki po vseh slovenskih krajih na odločen odpor napram nakanam gg. Ebenhoch-Dipauli et comp.!

Delujmo na to, da se vse razumništvo, vsi sloji slovenskega naroda obrnejo na merodajno mesto s peticijami, resolucijami ali protesti, da preprečimo uredničenje tega predloga! Olbijajmo brez strahu sicer in odločno, pa stvarno in mirno sovražni napad! Saj branimo s tem sebe, svoje družine, svoj narod!

Is osamljeni ne bomo v tem boju.

Vsak pošten rodoljub, vsakdo, komur še nido cela zamrla ljubav do svojega teptanega naroda, kateremu ni narodnost in vera le fraza in sredstvo, bode gotovo z nami, na naši strani, v naših vrstah!

Tovariši, tovarišice! Časi so resni. Na delo torej za stanovsko našo čast in pravico, na delo v prosep našega šolstva, v prosep naroda slovenskega!

Direktorij „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ po Kranjskem, Koroškem, Štajerskem in Primorskem.

Tajnik:
Drag. Česnik.

Predsednik:
L. Jelenc.

— (Slovenski poslanci pri delu.) V državnem zboru se je ustanovila svobodna združitev zastopnikov agrarnih interesov, kateri pa so pristopili menda samo klubom desnice pripadajoči kmetijski poslanci. Ta združitev je imela dne 25. t. m. sejo, na katero je poslala tudi vlada svojega zastopnika. Razpravljalo se je o zakonskem načrtu glede kmetijskih zadrug. V razpravo sta posegla tudi poslanca Povše in vitez Berks. Slednji je stavil jako umesten predlog, kateri je zlasti z ozirom na naše razmere na Štajerskem, Koroškem in Primorskem velike važnosti. Nasvetoval je namreč, naj se kmetijske zadruge omeje po narodnosti. Ato se to doseže, bode s tem narodnostnim preprirom zaprta pot v kmetijske zadruge.

— (Trgovsko bolniško in podporno društvo) je imelo včeraj dopoldne svoj 59. redni občni zbor. Dnevni red tega zborovanja smo prejeli šele včeraj zjutraj in to je uzrok, da ga letos nismo priobčili, kakor druga leta vselej pred zborovanjem. Sicer pa moramo novič izreči svoje obžalovanje, da je bilo vabilo tudi letos izdano samo v nemškem jeziku. V odbor so bili za dobo treh let izvoljeni gg.: E. Mayer, M. Treua, A. Kajselj, A. Lilleg, I. Mejač, E. Randhartinger, F. Schantel in A. Skabrnè.

— (Po mestnem detektivu preprečena nezgoda.) V sredo popoldne prišel je slučajno mestni detektiv Radoif Apleac v Auerjevo strojalnico, v Wolfovih ulicah, h kurjaču in strojevodji Josipu Maurerju. Strojevodja popustil je njega in vrtsči se stroj, in šel v spodnja prostore stroj mazati. Najedenkrat priletel je v strojalnico hlapec in začel upiti, naj se ustavi stroj, ker je zgrabilo strojevodjo za obleko, in je v nevarnosti. Detektiv Apleac je bil toli zavežen in znajden, da je stroj ustavil. Stroj je bil prijel Maurerja že tako za obleko, da si ni mogel več sam pomagati in ko bi se bil stroj še jedenkrat zavrtil, zlomil ali še celo odtrgal bi mu bil desno roko in levo nogo. Maurerju se je morala obleka odrezati, da se je rešil s stroja. Poškodbe ni dobil nobene.

— (Izgredi in pretepi.) V sredo popoldne so pili delavci pri Verhovčevi hiši na Poljanah „tikof“. Bili so večinoma Goričani. K njim pridružili so se pozneje še fantje iz okolice, ki pa so zabavljali Goričanom in provzročili tako pretep, pri katerem je bil delavec Franc Mozetič v desno roko s nožem sunjen in težko telesno poškodovan. Policija je vse izgrednike prijela in dala v zapor. — Včeraj popoldne pa so se stepli fantje na Martinovi cesti, in je Franceta Verbiča, hlapec „pri Stonu“, na Danajski cesti, neki Valentin Traven udaril z neko trdo rečjo tako po glavi, da mu je glavo prebil, in ga težko telesno poškodoval. Tudi Valentin Traven se je prijel in dal v zapor.

— (Samomor.) V sredo zvečer okolo 1/2 9. ure ustrahil se je na poti, ki pelje nadi Kozlerjevimi posestvom po gozdu proti Šiški, nek brezposelni komi, ki je bil šele pred dvema dnevoma prišel v Ljubljano. Ustrelil se je v desno senco, in je krogla prodrla v možgane. Ko je prišel policijski zdravnik dr. Illner na lice mesta, je samomorilec še živ, in se je tudi še živ prepeljal v deželno bolnico, kjer je dve uri potem umrl. V pismu, ki je je adresoval na ljubljansko polico, prosil je, da se njegovo ime ne naznani po časnikih, in da se pošlje mrtvaški list njegovemu očetu. Povod samomoru je bila najbrž revščina.

— (Na železniški progi rojen) je bil včeraj zvečer otrok nekemu kurjaču državne železnice.

moja mala je bila mej tistimi — da sem duhovit, da imam lepe lase in še lepše oči — da, da oči! Kako jih je nekdo včasih poljubljaj!... Čakaj, ti hudobec mali moj! Vse baterije, nad katerimi razpolaga moj duh in moje telo, vse bodo šle v ogenj... Gospa Evelina bode — no, saj si lahko mislite, milostna, moj vojni načrt! — in moj hudobec se mi bo s krvavečim srcem zopet približal... Baterije so delovale izvrstno, a jaz sem povedal par neumnih fraz in umolknil. — Baterijam sem zopet komandiral: „Ogenj!“ in spet grešl na dober okus gospe Eveline... Ali sem se ji začel smiliti — bržkone se je pa bala mojih baterij — kratko: zdaj je začela Evelina manevrirati. A prišel je na vrsto Gavrilov.

„Gospod Gavrilov! čujte, čujte, ali danes nič ne bomo uživali vašega glasu?“

„Ne morem, milostljiva, ne morem... moje grlo...“ je prosil Gavrilov.

„Ali je to Vaša pokornost, brezpogojna, katere ste mi zadnjič zagotavljali —?“

„Toda, moje grlo, milostljiva —!“

„Vaše grlo mora ozdraveti, če stori meni uslugo! — Anica, prosim, umakni se... spremljevala bom sama. Jaz sem — bolj vajena —“

Zibal sem se v gugalnem naslonjaču in pušil cigareto. Moja mala pa se je vsedla v fotelj poleg mene... Še predno sem mogel kaj ukreniti — pametnega na vsaki način ne — puncto maščevanja, šepnila mi je Anica z nežno koketerijo na uho: „O, kako sem si želela, biti poleg Tebe, ali ta sitnež —!“ in skušala je naslanjač potegniti bližje k sebi... Pri tem sta se doteknili najini roki.

Zoper take stvari sem pa bil od nekdanj brez orožja. Pozabil sem na impertinentno vsiljivega pevoa, na Evelino, na maščevanje, na vse...

O, Anica, ta čisti, dobri, srčni otrok moj! Kako ljuba je bila takrat! Kmalu sva zidala svitje, zračne stavbe, in zorni svit trdnega, sladkega upaja je lesketal na njib, kmalu zopet sva trgala nežno dubteče cvetje v malem, samo nama namenjenem, nama znanem raj... Poslanec neba naju je vodil po njem in čuval nad nama, in ta nesmrtnik je bila najina ljubezen. In to v besedah, neznanah, zaupnih, katerih bi nikdo ne bil razumel, — le ona in jaz, midva.

„Čuj, čuj, kako jezno poje Gavrilov“, je dejala Anica in se nasmehnila. Zlaj sem jaz triumfiral — Kaj? triumfiral? Ne — bil sem srečen — —

Pevec je končal... in na „odkritosrčno“ željo svojega „očaranega“ občinstva in na prošnjo Evelinino je moral ponavljati... In ko se je hotel potem nama vtikati v pogovor, bil je takoj odpoklican: „Gospod Gavrilov, o maskeradi imava še govoriti“, je dejala gospa Evelina — —

Gavrilov se je poslovil. S čutom veledušnega zmagovalca — popolnoma tega čuta vendar nisem mogel zatreti — sem se poslovil od njega...

Evelina pa je zopet sedla h klavirju in začela fantazirati... Mračilo se je. Včasih je pogledala sem k nama, in tožen sij je obdal njene temne, sanjave oči... Drobni prstki so ji šinili po klavijaturi. „Srečen, kdor pozabi...“, ona znana melodija iz „Netopirja“... Mesto zadnjega akorda pa prehod v veseli, poskočni valček...

Kaj so dejale tedaj njene oči? Nisem mogel več razločiti — —. In potem zopet ona melodija, in zopet valček... Evelinin soprog je prišel domov ter nam začel razlagati prednost juristarije pred vsemi drugimi vedami... Evelini se je lepo za njeno ročico zasdehalo — — — — —

Ja ta spomin dolgujem Vam, milostljiva! Pa ne povsje ga moji mali — — ona je ljubosumna in ga hoče zase imeti...

Kurjačeva soproga je bila od pribitelih ljudij prenešena v čuvajsko stražnico tik ljubljanskega drž. kolodvora, od ondi pa v Šiško. Da je niso našli ljudje pravočasno, dogodila bi se bila lahko velika nesreča.

— (Požar) Dne 19. t. m. je začel goriti hlev posestnice Ane Škrbec v Zabočevem v ljubljanski okolici. Ogenj je uničil streho hleva in hiše. Sodi se, da je nastal ogenj vsled neprevidnosti dveh delavcev.

— („Slovensko planinsko društvo“) je razpoložilo v Razdrtem v gostinici g. Filipa Kavčiča spominsko knjigo za obiskovalce Naosca. — Ključke do koč „Slov. planinskega društva“ imajo v Bohinju, in sicer v Bistrici: vodniki Janez Trojar, Gašpar Arh, Gašpar Logar, občinski tajnik Jože Ravhekhar, gostinčarja Fr. Bevc in Janez Mencinger; v Stari Fažani: vodnik Anton Šest; v Strednji vasi: Lovro Škantar; v Ribičevem Lazu poleg turističnega hotela Lovro Selar. Ob paši na Velem Polju ima ključ tudi plaščar tik Vodnikove kočice France Stare, ki opravlja to kočjo in pobira denar. Vsek izmed ključev, ki jih imajo imenovane osebe, odpre vse kočice: Orožnico na Črni Prsti, Vodnikovo na Velem Polju, Triglavsko na Kredarici in Aljažovo na Vrtačih. — Sekcija kranjska „Nemškega in avstrijskega planinskega društva“ je izrekla dr. Hessu zahvalo in popolno priznanje, ker je v svojem spisu „Wandertage in den Steiner Alpen“ udrihal po „Slovenskem planinskem društvu“. S tem je to popolnoma nepotrebno društvo zopet pokazalo svojo slepo strast in svoj srd, kateri izliva po našem društvu iz gole zavisti.

— (Talijska rešitev življenja) v znesku 15 gl. je dež. vlada nakazala Francu Fakinu iz Roj, ker je 12. decembra pr. l. rešil Jerneja Savška iz vođe.

— (Medveda ustrelil.) V sredo 26. t. m. popoldne ob 4. uri ustrelil je zorni pogumni lovec g. Joško Strlé, posestnik iz Koritnic na Notranjem, na svojem lovu, v bližnjem gozdu, unaškega medveda, ki je tehtal kljub svoji slabi spomladanske reje vendar še 305 klg. Veščaki, ki so medveda videli, so obče trdili, da bi komatin, ustreljen v jesenskem času, tehtal nad 400 klg. Ta pogumni lovec ustrelil je pred nekaterimi leti tudi že jednega medveda in jednega volka. G. Strlé čakal je medveda skozi 8 dni vsako popoldne do temnega mraka. V sredo sta se srečno sešla; medved korakal je baš krog nastavljenih mrhovine (konja), ko je g. Strlé prišel, da bi zaredel svoje skrivno čakal šče.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Žužemberk in okolico) imela boče svoj letni občni zbor dne 3. junija t. l. ob 2. uri popoldne v šolskem postopju.

— (Za jezikovno ravnopravnost.) „Slovenski Gospodar“ pozivlje občinske zastope, naj po vzgledu občinskega sveta ljubljanskega zahtevajo s posebnimi resolucijami take jezikovne naredbe za slovenske pokrajise, kakršne je vlada izdala za Češka in Moravsko.

— (Lepo gospodarstvo!) Računski zaključek ormoške nemške hranilnice za l. 1896. izkazuje, da je ta zavod v minulem letu posojal na hipoteke 27.830 gl., na menice pa razmeroma kolosalno svoto 251.772 gl. 15 kr. Ko bi kateri slovenskih zavodov tako postopal, bi politična oblast takoj posegla vmes, a za gospodarstvo pri tej nemški hranilnici se kar nič ne briga. Sploh se postopa pri tej hranilnici kaj čudno, kar svedoči naslednji slučaj: Neki kmetič je prosil 100 gl. posojla, a posojilnica mu ga ni dala, ker ni bilo po direktivih določene sigurnosti. Čim je dr. Delpin otvoril svojo odvetniško pisarno, oglašil se je ta zadolženi kmetič pri njem; dr. Delpin mu je naredil prošnjo in mož je zdaj dobil posojlo, dasi je še prav tako zadolžen, kakor je bil poprej.

— (Savinjska posojilnica v Žalcu) ima dne 5. junija svoj občni zbor. Vapored je razviden iz naznanila mej inserati.

— (Na smrt obsojena) sta bila pri celjskem sodišči kmetška fanta Matija in Franc Forstner. 32letni Franc Forstner je bil pregovoril 28letnega Matijo Forstnerja, da je zadavil Franca Forstnerja 3letnega nezakonskega sina Pavla Ceroviča, in potem truplo vrgel v vodo. Povod zločinu je bilo to, da je Franc Forstner moral za Pavla Ceroviča plačevati običajno alimentacijo.

— (Morilec svoje matere) Dne 19. maja prepical se je v Ročici pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah 30letni France Ploj s svojo materjo. Surovež je mater udaril najprej z vilami in ko se je brez zavesti zgrudila, prebodel jej je z vilami glavo, da je takoj umrla. Morilec je potem šel v Sv. Lenart in sam pri sodišču naznanil svoj zločin.

— (Tajen shod laških duhovnikov v Primorju.) Drž. poslanec Zanetti razpošilja v družbi s petarico drugih, radi svojega divjega sovraštva „Slovanom znanih laških duhovnikov pozive na tajen sestanek laških duhovnikov iz Primorja, kateri se bo vršil 2. junija t. l. v Trstu. Pravi se sicer, da se bo na tem shodu razpravljalo „dell' azione cattolica nel Littorale“, a kdor vé, kako malo se brigajo laški duhovniki za cerkvene reči, a kako strastno se podajajo v narodnostni boj proti Slo-

vencem in Hrvatom, tisti lahko ugane, da se bode na napovedanem shodu razpravljalo o vseh drugih kajor o katoliških rečeh. Čemu bi bil sicer shod tajen? Laški duhovniki v Primorju so zdaj v službi Židov in iredente, a shod se je sklical, da bi se politično organizovali za boj zoper katoliške Slovane!

— (Občinski svet tržaški) je imel v torek zvečer sejo, v kateri je naznanil župan, da je ministerstvo odbilo pritožbo občinskega sveta zoper namestniško odredbo, razveljavljajočo sklep občinskega sveta, s katerim se je bila uničila izvolitev Ivana Nabrgoja, dasi se je vršila pri priznanju magistratovem povsem zakonito. Občinski svet je sklenil, pritožiti se zoper ministersko odredbo na državno sodišče.

— (Promocija.) V sredo, dne 26. t. m., je bil na dunajskem vseučilišču promoviran g. Valentin Kušar doktorjem filozofije. Čestitamo!

— (Razpisane službe.) V področju finančnega ravnateljstva v Ljubljani mesto davčnega nadzorika v IX., eventualno finančnega koncipista v X. čin. razredu. Prošnje v 14 dneh predsedstvu fia. ravnateljstva v Ljubljani. — Natrazredni ljudski šoli v Semiču drugo učno mesto z letno plačo 500 gl. Prošnje do dne 10. junija okr. šolskemu svetu v Črnomlju. — Pri davčni upravi v Ljubljani mesto kancelista v XI. čin. razredu. Prošnje v 4 tednih predsedstvu fia. ravnateljstva v Ljubljani.

* (Galantni turški sultan) je poslal črno gorskemu knezu lastoročno pisano čestitko k poroki kneginje Ane z Battembergom, nevesti pa dragocene zaestnice.

* (Grška junakinja ubita) Helena Konstantinides, 17letna grška deklica izvanredne lepote, črnih, svetlikajočih se las in pogumnih očij, ki je nosila na čelu prostovoljcev zastavo, je padla v Epiru, od turške krogle zadeta, na strani bratovi za domovino.

* (Odhod italijanskih prostovoljcev.) Junaki italijanski, ki so šli na grško-turško bojišče borit se baje za osvobodjenje krščanstva, se kažejo v vedno „lepši“ luči, čim več poročil dobajajo o vedenju te sodrge. Sosebno ob odhodu iz Epira je pokazala grška vlada, da komaj čaka, da se iznebi teh svojih „rešiteljev“. Ob odhodu italijanske legije je prišlo namreč do krvavih pretepev. Grška vlada je brenpenela, da čim preje odpravi te laške junake, in je odredila zato, da se morajo brez odloga ukrcati. Toda „junaki“, ki so prišli na Grško po vse kaj drugega, ne pa borit se za krščanstvo, so zahtevali, naj jih poprej odpeljejo v Ateno. Grška vlada pa je bila tega mnenja, da ima v Atenah itak že preveč sumljivih živlev, in je razorožila Italijane. V pristanišču je prišlo do poboja mej Italijani in meščani. V poboju sta bila umorjena dva Italijana, 6 pa je bilo ranjenih. Ladijo, ki je odvela Italijane v Brindisi, sta spremljali dve vojni ladiji. Vsrok, da so se Italijani tako branili vrniti se v domovino, je bil tudi ta, da je bilo mej njimi navadnih begunov! Lepa sodrge je morala biti torej to, ako je bilo potrebno, da jo vojne ladje eskortirajo z grške zemlje! Prav kakor roparje! In na tako sodrge je bil še ponosen „Independent“, in ja takim subjektom ovijst ekolu glav- gloriozilo „junaštva“!

* (Zgorelo mesto) Mesto Lavanger je dne 26. t. m. do tal pogorelo, tako da nima nihče stanovanja. Vse prebivalstvo kampira v šotorih, narašesih za silo, a kar je najhujše: dež lije curkoma, a živil nimajo ljudje.

* (Verska blaznost) V južni Rusiji živi sekta „Begunov“, o katerih se ne more drugega reči, kakor da so vsi nje člani blazni. Beguni verujejo, da pride najsigurnejše v nebesa, kdor se zaduši. Zategadelj imajo posebne ženske, katere za duše vsacega bolnika, kdor to zahteva. Naznanjeno ljudsko ševljenje je mej Beguni prouzročilo velik strah. Vsi mislijo, da se bliža konec sveta, in mnogi izmed njih so se že dali živi zazidati ali zakopati, da umrijejo kot mučeniki. Zazidaval in zakopaval je te blazne ljudi neki Kovaljev, kateri je zdaj v rokah sodišča.

* (Evropska kultura v Afriki) V zadnjih letih se je čulo o premnogih grozovitostih, katere so skrivili razni nemški in drugi „kulturonosci“ v Afriki, ali kar počenjajo Belgijci mej nesrečnimi zamorci, nadkrilja daleč vse doslej znane brutalnosti. Charles Dilke, velogledni angleški državnik, dolži Congo-državo, katero upravlja prekatoliška Belgija, da brani svoje vojske največ s prekajenim človeškim mesom! To je nečuvvena bestijalnost, kateri ni najti primere.

Književnost.

— „Planinski Vestnik“ št. 5 ima naslednjo vsebino: Dvakrat čez Ture. (Dolje.) Spisal J. M. — Turistika in znanost. (Konec.) Spisal Alfonz Paulin. — Na planine! Zložil Fr. Rojce. — Iz Borovnice v Cerkevno. Spisal J. C. Oblak. (Ta humoristično nadahnuti spis je eden najboljših, kar jih je priobčil doslej „Plan. Vestnik.“) — Poziv glede uredbe potresnega opazovanja na Kranjcem. — Društvene vesti. — Književnost.

Brzobjavke.

Dunaj 28. maja. V današnji seji se je večina odločila, da začne energično postopati proti obstrukciji. Opozicija je zopet zahtevala, naj se o vsaki predloženih peticij glasuje dvakrat imenoma. O jedni peticiji se je res dvakrat glasovalo, potem pa je podpredsednik Abrahamowicz ustavil naznanitev peticij ter izjavil, da se naznani njih vsebina konec seje. Opozicija je ostro napadala predsedstvo, na kar je Abrahamowicz ob živahnem pritrdjevanju desnice izjavil, da je dolžnost prezidija, omogočiti redno delovanje drž. zbora, in preprečiti vse, kar bi moglo to ovirati. Opozicija ima samo namen, preprečiti vsako delovanje, in zato bode predsedstvo proti njej postopalo z vso dopustno brezobzirnostjo. Po tej izjavi ni hotelo predsedstvo nobenega nagajivega opozicionalnega predloga več dati na glasovanje. Glasovalo se je samo dvakrat, in sicer o Kaiserjevem predlogu, naj se zaključi seja. Zbornica je predlog odklonila, a ko je hotela prestopiti na dnevni red, je opozicija uprizorila velik, celo uro trajajoč škandal.

Dunaj 28. maja. Ko je opozicija pomehala razgrajati, je predsedstvo dalo besedo dr. Schückerju, a Nemci so koj zopet začeli divjati in razbijati, kličeč zlasti: Abzug Baden! Abzug Gleispach!

Dunaj 28. maja. Ob 1/2 4. uri je predsednik ob živahnem odobravanju desnice vzel dr. Schückerju besedo, in jo dal dr. Pacaku, katerega je desnica burno pozdravila.

Dunaj 28. maja. Desnica stavi najbrž še v današnji seji predlog, naj se premeni državnozborni pravilnik.

Kaneja 28. maja. Kretske Mohamedanci nameravajo, kakor se govori, uprizoriti veliko klanje kristijanov, kakor hitro zapusti turška vojska otok. Zapovedniki evropskih brodovij so opozorili na to guvernerja Ismajila in mu naznanili, da je on odgovoren za vse, kar bi se utegnulo zgoditi. Ismajil-paša je obljubil, da bode skušal pomiriti Mohamedance, odgovornost pa je odklonil, češ, da je policijska oblast v rokah evropskih admiralov.

London 28. maja. Tukajšnji poučeni krogi dvomijo, da se zjedinijo velesile s Turčijo glede miru, še predno poteče sklenjeno premirje, ter se boje, da hoče Turčija vojno z Grško nadaljevati.

Narodno-gospodarske stvari.

— Svetovna razstava v Parizu l. 1900. C. kr. generalni komisar za pariško razstavo, dvorčni svetnik Exner, nam piše: Pariški listi prijavljajo določbe, katere je francoski trgovinski minister odredil glede pogojev pridobitvi koncesije za priredbo razstav, za katere se bode pobirala posebna vstopnina, dalje za napravo razstavnih restavracij in podobnih podjetij. Prošajki morajo dokazati svojo kvalifikacijo, nadalje morajo izkazati, da imajo zadosti sredstev ter morajo položiti kavcijo. Koncesijonar se mora zavezati, da bo plačeval določene pristojbine in da bode za časa razstave stanoval v Parizu. Zjedno s prošnjo za koncesijo predložiti je tudi konstrukcijske projekte, a francoski generalni komisar je opravičen, da sme načrte premeniti, če je to treba iz umetniških, varnostnih, ali policijskih ozirov. Koncesijonar je dolžan, da izvrši te premembe na svoje troške. Vsa stavbena dela, katere kontrolira stavbeno ravnateljstvo, morajo biti najkasneje do 1. marca 1900 izgotovljena. Vsed tega naj se vsi, ki se mislijo udeležiti razstave, oglašajo čim prej, da zamore avstrijski generalni komisar zanje dobiti ugodne prostore in preskrbeti koncesijo. Doslej so se oglašili: Jedna dunajska pekarna, jedna dunajska konditorija, jedna dunajska restavracija in jedna plzenska pivovarna.

Bratje Sokoli!

Jutri, dne 29. t. m.

bode

Jour-fixe

na galeriji telovadne dvorane v „Narodnem domu“.

Vspored obsega: 1.) Petje oddelka slavnega pevskega društva „Ljubljana“, ki sodeluje iz prijaznosti; 2.) Komičen prizor „Z roto v za prišedš“, spisal M. Zarnik, izvaja br. Perdan; 3.) Tamburanje društvenega tamburaškega zbora.

Začetek ob 1/2 9. uri.

Da se prav mnogobrojno vdeležite, vabi vas odbor.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	725.8	14.6	sl. jvzh.	oblačno	
27.	7. zjutraj	724.3	13.3	sl. jvzh.	oblačno	8.3
	2. popol.	722.7	18.1	sr. svzhod.	del. jasno	
	9. zvečer	722.7	13.7	sr. jvzh.	skoro jas.	
28.	7. zjutraj	722.5	11.3	sr. jvzh.	jasno	5.3
	2. popol.	723.1	21.0	sr. jzah.	pol obl.	

Srednja temperatura srede in četrtka 15.3° in 15.0°, za 0.1° in 0.5° pod aer. nalom.

Dunajska borza

dne 28. maja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	glđ	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		90	
Avstrijska slata renta	123		—	
Avstrijska krona renta 4%	100		85	
Ogerska slata renta 4%	122		75	
Ogerska krona renta 4%	99		80	
Avstro-ogerske bančne delnice	955		—	
Kreditne delnice	361		—	
London vista	119		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		60	
50 mark	11		72	
50 frankov	9		71	
Italijanski bankovci	5		35	
C. kr. cekini			85	

Potrtega srca naznanjave sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Bog v svoji neskončni previdnosti srčno ljubljenega moža, oziroma očeta, gospoda

Josipa Jekler-ja

posestnika in gostilničarja

po kratki bolezni, previdnega s sv. zakramenti, danes popoldne ob 3. uri v 30. letu njegove dobe k Sebi poklical.

Pogreb bo v soboto, dne 29. maja, ob polu 10. uri popoldne.

Svete maše za dušni blagor rajnega se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi.

Ne pozabnega rajnega priporočave v pobožen spomin. (795)

Na Bledu, dne 27. maja 1897.

Ana Jekler
soproga.

Josipina Jekler
hči.

Biljard

ne prestar in še dobro ohranjen, želi se kupiti za kavarno na deželi. — Natančneje pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (754-3)

Notarskega kandidata

tudi začetnika ali izvežbanega koncipijenta, vzprejme takoj v svojo pisarno notar na Dolenjskem. Stenograf ima prednost. — Ponudbe na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (766-2)

Vzprejemem takoj odvetniškega pisarja

veščega slovenskemu in nemškemu jeziku in popolno izurjenega v pisarniški manipulaciji.

Dr. J. Jamšek

(763-4)

odvetnik v Litiji.

VABILO

občnemu zboru Savinjske posojilnice v Žalci

vknjiženega društva z neomejenim poročtvom

dné 5. junija 1897. l. ob 8. uri popoldne v društveni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev ravnateljstva.
5. Prememba društvenih pravil.
6. Slučajnosti.

Če k ob 8. uri določenemu občnemu zboru ne pride zadostno število zadruženikov, skliče se ob polu 9. uri popoldne istega dne s taistim dnevnim redom drugi občni zbor, kateri sme sklepati. (792)

Žalec, dné 20. maja 1897.

Ravnateljstvo.

Slovinci, Slovenke, naročite se!

Za samih 5 kron na leto dobite „Šaljivega Brivca“ vsaki deseti dan na dom. Prinaša Vam krasne slike ter brije kosmatince po vseh krajih naše domovine. Kamer pride „Šaljivi Brivec“, tam je veselje doma. (788-1)
Naslov: Upravnistvo „Brivca“ v Trstu.

V najem se dá l. avgusta t. l. event. tudi preda nova jednonadstropna hiša

v Ribnici, primerna za vsako trgovino. V omejenih hiši je sedaj lekarna. Pogoji se izvedo pri lastniku J. Lovšinu v Ribnici. (746-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga doz Trbiča. (15-120)

Ob 11. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des. Selsthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, des. Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des. Selsthal v Solnograd, des. Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejcevo, Plesanj, Marjine varj, Hab, Francove varj, Karlove varj, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregono, Ouzih, Genevo, Paris; des. Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejcevo, Plesanj, Marjine varj, Hab, Francove varj, Karlove varj, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesece-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešan vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešan vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesece, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plesnja, Budejcevo, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Ouzih, Bregono, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipakoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plesnja, Budejcevo, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 2. uri 52 min. popoldne mešan vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešan vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. zjutraj, ob 1. uri 5 min. popoldne, ob 4. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak se ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak se ob nedeljah in praznikih.)

Proda se radi preselitve

jako v ceno Ljubljanski Zvon l. 1882, 1884, 1885 in Kres l. 1881, 1882, 1884, vsi letniki vezani in dobro ohranjeni. Kje? pove upravnistvo tega lista, kamor naj se pošiljajo tudi primerne ponudbe.

Št. 18.847.

Razglas.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane sklenil je v svoji seji dné 18. t. m.

da je v svrhu pokritja izvanrednih stroškov mestne občine ljubljanske pobirati od 1. januarja 1897. l. naprej od vseh štirih vrst direktnega davka 20% doklado.

To se v zmislu določila §. 43. obč. reda za deželno stolno mesto Ljubljano oznanja z dostavkom, da mora vsak, kdor misli, da se mu s tem sklepom godi krivica, vložiti svoje ugovore v 14 dneh, t. j. do dné 5. junija t. l., pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 22. maja 1897.

Prosim, ljuba mama!

Umij me vender z dobrim Doering-ovim milom s sovo. Potem pri umivanju tudi ne bodem jokal. Vsi otroci se z njim umivajo in veš, da je tudi Tebi zdravnik to priporočil. Torej prosim, ljuba mama! Daj mi samo 30 kr. in grem takoj ponj. Videla bodeš, da ti pristno prinesem, ono, ki je na njem (213) „S SOVC“ 5 (3)

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič. Generalno zastopstvo:

A. Motsch & Co., Dunaj, 1, Lugeck Nr. 3.